

účelem jest ukrytí předmět majetkový a která je k tomu způsobilá; při tom nerozhoduje, zda odstranění to bylo trvalé a že je postřehl výkonný orgán. Neboť jednak odstranění bylo dokonáno už vzetím peněženky s místa, kde byla uložena, a podáním jejím manželu obžalované, byť byl rovněž exekutem, a skutečnost, že výkonný orgán ukrytí postřehl, nezávisela na vůli obžalované stejně jako další skutečnost, že se později podařilo výkonnému orgánu po přemožení odporu manžela obžalované peněženku přece zabaviti.

Úmysl obžalované zmařiti uspokojení svého věřitele, je opodstatněn plně zjištěním soudu nalézacího, že obžalovaná — vědouc, že proti ní je vykonávána exekuce —, když zpozorovala, že výkonný orgán chce zabaviti peněženku, uchopila ji a hodila svému muži, tedy ji odstranila. Zamýšlela tudíž zmařiti konkrétní exekuční výkon, aby se nedostalo věřiteli uspokojení z určité části jejího jmění, totiž peněženky, o níž šlo.

Čís. 5480.

Byla-li zmateční stížnost, podaná beze zmocnění se strany obžalovaného obhájcem chudých, zřízeným jen pro hlavní přelíčení, nalézacím soudem zamítnuta jako podaná osobou neoprávněnou, je stížnost obžalovaného do tohoto usnesení nepřipustná.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1936, Zm II 544/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl stížnost obžalovaného do usnesení krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 14. listopadu 1935, jímž byla zamítnuta zmateční stížnost Dr. J. S., advokáta v Moravské Ostravě, jako obhájce ex offio obžalovaného do rozsudku téhož soudu ze dne 7. května 1935.

Důvody:

Zmateční stížnost, podaná Dr. J. S., advokátem v Moravské Ostravě, jako zástupcem chudých obžalovaného A. D. byla napadeným usnesením zamítnuta podle § 1, č. 1 zákona č. 3/1878 ř. z. jako podaná osobou neoprávněnou, ježto zmocnění Dr. S. jako obhájce chudých, zřízeného podle § 41, odst. 3. tr. ř. pro hlavní přelíčení, končilo provedením hlavního přelíčení, obhájce zřízený podle § 41, odst. 3. tr. ř. není vůbec oprávněn beze zmocnění se strany obžalovaného opověděti po hlavním přelíčení opravné prostředky jménem obžalovaného a Dr. S. přes vyzvání nepředložil v dané mu lhůtě tří dnů plnou moc obžalovaného, vyřazenou před ohlášením zmateční stížnosti.

Dr. S., jemuž usnesení toto bylo doručeno 19. listopadu 1935, nepodal sám stížnost do tohoto usnesení, byl však usnesením z 3. prosince 1935 zřízen per anal. § 421 tr. ř. obhájcem obžalovaného ku přijetí onoho usnesení a případnému provedení opravných prostředků, ježto obžalovaný je t. č. neznámého pobytu, a podal dne 10. prosince 1935

ihned po doručení usnesení stížnost obžalovaného A. D. do usnesení ze 14. listopadu 1935.

Napadeným usnesením nebyla však, jak plyne z toho, co uvedeno, zamítnuta zmatečná stížnost obžalovaného A. D., nýbrž zmatečná stížnost opověděná a provedená za A. D. Dr. Janem S., advokátem v Moravské Ostravě, jakožto obhájcem chudých, zřízeným pro hlavní přelíčení bez dalšího zmocnění obžalovaného, tudíž osobou neoprávněnou. Do tohoto usnesení mohla proto podati stížnost jen osoba oprávněná, jejíž zmatečná stížnost byla zamítnuta, tudíž jen Dr. S., nikoli však obžalovaný, jemuž ani nebylo doručiti napadené usnesení. Dr. S. však stížnost vůbec nepodal. Ježto pak Dr. S. nepodal stížnost do napadeného usnesení vůbec, takže usnesení toto stalo se dnem 22. listopadu 1935 pravoplatným, a obžalovaný nebyl vůbec oprávněn stížnost do uvedeného usnesení podati, bylo stížnost jeho odmítnouti jako nepřipustnou.

Čís. 5481.

Spoločenstvo s ručením obmedzeným je spoločnosťou obchodného práva a nepožíva ochrany cti podľa zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

(Rozh. zo dňa 9. januára 1936, Zm III 534/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti P. S. pre prestupok pomluvy, následkom opravného prostriedku generálnej prokuratúry pre zachovanie právnej jednotnosti na základe verejného pojednávania vyniesol tento r o z s u d o k : Opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., sa uznáva základným a vyslovuje sa, že pravoplatnými rozsudkami okresného súdu v Modrom Kameni zo dňa 28. decembra 1933, č. j. T 330/33-6 a krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. marca 1935, č. j. To 235/34-21 bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 2 a 5 zákona o ochrane cti. Podľa § 442, odst. 7 tr. p. zrušujú sa z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. oba citované rozsudky vo výroku o vine a obžalovaný P. S. sa podľa § 326, čís. 1 tr. p. sprostuje obžaloby pre prestupok pomluvy podľa § 2 zákona o ochrane cti.

Z d ô v o d o v :

Rozsudkom okresného súdu v Modrom Kameni zo dňa 28. decembra 1933, č. j. T 330/33-6 bol obžalovaný P. S. uznaný vinným prestupkom pomluvy podľa § 2 zákona o ochrane cti. Prestupok ten podľa cit. rozsudku spáchal tak, že dňa 21. júna 1933 v H. T. ublížil na cti »L.«, zapísanému spoločenstvu s ručením obmedzeným v L. tým, že pred tretími osobami rečou uviedol viacej skutočností, ktoré družstvo mohli vydať v opovrzenie a snížiť v obecnom mienení. Podľa § 2 zákona o ochrane cti s použitím § 21 prest. zák. bol mu uložený peňažitý trest 200 Kč, ktorý sa v prípade nevymožiteľnosti mal premeniť na 10 dní uzamknutia. Rozsudkom krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. marca 1935,